

когато пристъпимъ свещения прагъ на тая величествена сграда. Думитъ сж безсилни да изразятъ чувството на радостъ и възхищение, почуда и гордостъ, които обхващатъ душата на посетителя.

Влизаме презъ западнитъ врата (откъмъ църквата св. София) най-първо въ притвора и, привлѣчени отъ блѣсъка на свѣтлината и на многоцвѣтната украса, неволно забързваме къмъ вътрешността. Спираме нѣкакъ смаяни. Погледътъ ни се втурва жадно, учудено и ненаситно по всички посоки. Омайната свѣтлина, височината на свода, могъществото на сръднитъ стълбове, изяществото на живописъта и на мраморнитъ издѣлия извикватъ дълбоки вълнения, най-възвишено съзерцание...

Отвътре храмътъ е цѣлъ изписанъ съ картини отъ стария и особено отъ новия Заветъ, върху които сж работили най-прочутитъ руски и български художници. Подътъ е отъ разноцвѣтни италиянски мрамори, а стенитъ до 2 м. височина сж облицовани съ зеленъ

Св. Богородица, икона отъ В. Васнецовъ.